ԱՐԱՐԱՏ

Ամսագիր հայագիտական ուղղության

Խմբագրատեղին՝ Վաղարշապատ, Մատենադարանի շենքը

Տարեկան բաժանորդագինը՝ 6 ռուբլի. Կիսամյակի՝ 3 ռուբլի. Առանձին համարը՝ 50 կոպ. Ցուցակագրված է Փոստի և հեռագրատան գրասենյակներում. Ընդունվում են նաև բաժանորդագրություններ Թիֆլիսի, Մոսկվայի, Պետերբուրգի, Նոր Նախիջևանի, Ռոստովի, Բաքվի, Ալեքսանդրապոլի, Կարսի, Էջմիածնի, Երևանի, Ախալցխայի, Ախալքալաքի, Ղարաքիլիսայի, Ղազախի, Շամախու, Ղարաբաղի, Ելիզավետպոլի, Ղարսի, Ղափանի, Ղզլարի, Ղրիմի, Ղրղզստանի, Ղուբայի, Ղուբինի, Ղուչանի, Ղուրդստանի, Ղուրդստանի, Ղուրդստ

ԱՐՏԱՍՈՎ ԼՈՒՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

ԻՆՉՊԷՍ ԿԱՐԵԼԻ Է ՀԱՍՆԵԼ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՂԻՆ ԱՆԿԱԽ ԱՐՏԱՍՈՎ ԼՈՒՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆԸ։ — Ամսագրի վերջին համարում Ս. Ալպոյաճեան կը գրէ. «Ինչպէս յայտնի է, Հայաստանի Հանրապետութեան կառավարութիւնը ամէն կերպով կը ձգտի հայկական հողի վրայ ստեղծել ազգային տնտեսութիւն, որ հիմնուած լինի ազգային աշխատանքի վրայ։ Ազգային տնտեսութեան ստեղծման համար անհրաժեշտ է, որ հայ գիւղացին ձեռք բերի հողեր, որոնք մինչեւ այժմ պատկանում էին օտարազգի տարրերի։ Ինչպէս յայտնի է, Հայաստանի Հանրապետութեան կառավարութիւնը ձեռնարկել է այդ հողերի յանձնման գործին։ Մինչեւ 1919 թուի Յունուարի 1-ը յանձնուած է 43,500 ռուբլի արժողութեամբ հող։ Ընդհանուր գումարը, որ պիտի յատկացուի այդ նպատակով, հասնում է 300 հազար ռուբլու։ Այդ գումարը յատկացուած է Ալեքսանդրապոլի, Նոր Բայազէտի, Էջմիածնի, Երեւանի, Կարսի, Լոռու-Փամբակի, Սուրմալուի եւ Ղազախի գաւառներում։ Ընդհանուր գումարի 1/3-ը յատկացուած է Ալեքսանդրապոլի գաւառին։ Ներկայումս կատարուած է 1/3-ը

ԱՅՍՕՐՎԱ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՐԱՍՏՎԱԾ ՀԱՆԳԱՆԱԿ

Ծրագիրի համաձայն հանգանակութեան մէջ պիտի մասնակցին հետեւեալ կազմակերպութիւնները՝ Ազգային Պատգամաւորական Ընտրական Միութիւն, Հայ Դատի Միութիւն, Ազգային Ընդհանուր Ժողով, Ազգային Վարչութիւն, Ազգային Առաջնորդարան, Ազգային Ներկայացուցչական Ժողով, Ազգային Ընդհանուր Ատեան, Ազգային Ընդհանուր Խորհուրդ, Ազգային Ընդհանուր Վարչութիւն, Ազգային Ընդհանուր Ընտրական Մարմին, Ազգային Ընդհանուր Ընտրական Յանձնաժողով, Ազգային Ընդհանուր Ընտրական Ատեան, Ազգային Ընդհանուր Ընտրական

Le Dr. N. Tapias

ՏՐԴ. Փ. ՄԱՓՓՈՒ

Մեզմով փքուած ոտքերուն ներշնչած ցաւերը, որոնք ինձ կը տանջէին ամբողջ գիշեր, ստիպեցին զիս ոտքերս դէպի վեր բարձր պահել։ Ես ալ այդպէս ըրի։ Ոտքերս բարձր դրի բազմոցին վրայ, ու ահա յանկարծ ինձ համակեց անհուն երանութիւն մը։ Ոտքերուս մէջ եղած ցաւերը անհետացան, ինչպէս ձեռքով մը հեռացուած ըլլային։ Ես ալ ոտքերս